

12

R O M A N I A

**CURTEA DE APEL BRASOV
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL**

Decizia civilă

Dosar

**Ședința publică din 2007
Completul compus din:**

PRESEDINTE	-	- judecător
	-	- președinte de secție
	-	- judecător
Grefier	-	

Pentru astăzi fiind amânată pronunțarea asupra recursului declarat de pârâta **Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov** împotriva sentinței civile nr. 11 iunie 2006 pronunțată de Tribunalul Brașov în dosarul nr. în dosarul nr.

La apelul nominal făcut în ședință publică, la pronunțare, se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

Dezbaterile în cauza de față au avut loc în ședința publică din 2007, când părțile prezente au pus concluzii în sensul celor consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Instanța, în vederea depunerii de concluzii scrise și a deliberării, a amânat pronunțarea pentru data de azi, 2007.

CURTEA

Asupra recursului de față.

Constată că prin sentința civilă nr. iunie 2006 pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ a fost

admisă acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta
în contradictoriu cu pârâta Direcția Generală a Finanțelor
Publice Brașov și în consecință:

a anulat decizia nr. _____ emisă de intimată și a dispus
reluarea și finalizarea procedurii administrative de soluționare a contestației
reclamantei împotriva raportului de inspecție fiscală nr. _____ și
Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. _____

Pentru a pronunța această sentință, prima instanță a reținut că: la
cererea Inspectoratului de Poliție a Județului Brașov, prin adresa nr.
_____, Direcția de Control Fiscal Brașov a efectuat o inspecție
fiscală generală la sediul reclamantei vizând perioada 2002- 2005.

Organele de inspecție fiscală au stabilit că reclamanta datorează
bugetului de stat dobânzi și penalități aferente TVA în cuantum total de
lei.

Nefiind de acord cu contestările, reclamanta le-a contestat iar pârâta
D.G.F.P. Brașov a suspendat soluționarea contestației prin Decizia
în temeiul art. 184 alin.1 lit. b din Codul de procedură fiscală: „
soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte existența sau inexistența unui
drept ce face obiectul unei altei judecări”.

Din examinarea textelor de lege invocate instanța de fond a constatat
că suspendarea executării contestației nu este justificată.

Potrivit art. 184 alin.1 lit. a și b din Codul de procedură fiscală,
organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată
soluționarea cauzei când:

a)organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în
drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare
ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în
procedura administrativă;

b)soluționarea cauzei depinde, în tot sau parte, de existența sau
inexistența unui drept ce face obiectul altei judecări.

În speță se constată că textele de lege menționate de inspecție nu
rezultă că s-ar fi descoperit indicii despre fapte infracționale cu care să fie
sesizate organele în drept, iar pe de altă parte soluționarea contestației nu s-a
dovedit a fi dependentă de existența sau inexistența unui drept care ar face
obiectul unei alte judecări.

Numai pentru faptul că inspecția a fost efectuată la cererea
organului de cercetare penală, nu se justifică suspendarea soluționării
contestației, această situație nefiind reglementată de Codul de procedură fiscală.

În consecință, instanța de fond a admis acțiunea reclamantei, a
anulat decizia contestată și a dispus reluarea și finalizarea procedurii
administrative de soluționare a contestației.

Prin încheierea de ședință din data de _____ 2006, s-a dispus
îndreptarea erorii materiale strecurată în practica sentinței civile nr.

.2006, în sensul că, în mod greșit s-a menționat numărul de sentință ca fiind în loc de

Împotriva sentinței primei instanțe a declarat recurs pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov, iar în dezvoltarea motivelor de recurs se arată că în mod corect au procedat organele de soluționare a contestației la suspendarea contestației pe cale administrativă în temeiul art. 184 din O.G. nr. 92/2003 până la soluționarea cauzei penale, deoarece hotărârea din cauza penală este hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi pronunțată.

Instanța de fond în mod greșit a apreciat că nu există o interdependență între stabilirea quantumului obligațiilor fiscale și cauza aflată pe rolul organelor de cercetare penală, întrucât principalul scop pentru care aceasta din urmă au solicitat efectuarea infecției fiscale este de a stabili dacă sunt întrunite elementele constitutive ale infracțiunii sub aspect fiscal, iar pe rolul organelor de cercetare penală există deja dosarul penal nr.

Legiuitorul nu stabilește în mod expres cauza generatoare a începerii cercetării penale, ci doar obligația organelor fiscale de a sesiza organele de urmărire penală în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale și care ar putea întruni elementele constitutive ale unei infracțiuni . Se mai arată că instanța nu a avut rol activ, în sensul că nu a formulat din oficiu adresă la IPJ Brașov, prin care să solicite relații în legătură cu stadiul soluționării cauzei penale.

Recursul este nefundat.

Analizând actele și lucrările dosarului de fond, raportat la sentința atacată și la motivele de recurs invocate precum și din prisma dispozițiilor art.304¹ Cod procedură civilă se constată că prima instanță a reținut corect situația de fapt și de drept dedusă judecătii, pronunțând o sentință legală și temeinică.

Prin decizia nr. , Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov a procedat la suspendarea soluționării contestației formulate de contestatoarea SC SRL Brașov, în baza dispozițiilor art. 148 alin.1 lit .b din Codul de procedură fiscală, în sensul că, soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de existența sau inexistența unui drept care face obiectul unei alte judecăți.

Așa cum corect a apreciat prima instanță, textul de lege care a stat la baza suspendării soluționării contestației, nu este incident în cauză, deoarece nu s-a dovedit prin nici un mijloc de probă ca soluționarea cauzei depinde în tot sau în parte de altă judecată care are ca obiect existența unui drept privitor la contestatoare.

Faptul existenței unui dosar de cercetare penală nu putea să împietzeze pe pârâtă să se pronunțe asupra temeiniciei și legalității obligațiilor fiscale, deoarece cauza penală nu are o înrâurire asupra obligațiilor cu caracter fiscal pe care le are reclamanta.

Ca atare suspendarea soluționării contestației a fost dispusă în mod nelegal, dispozițiile art. 184 din Codul de procedură fiscală nefiind aplicabilă în cauză.

Sușinerile recurente cu privire la lipsa de rol activ a instanței de fond nu pot fi reținute de către curte ca fondate, deoarece, formularea, din oficiu a unei adrese către IPJ Brașov cu privire la stadiul soluționării dosarului penal, nu era relevantă în cauză.

Față de aceste considerente, curtea constată că motivele de recurs invocate de pârâtă sunt nefondate, urmând a fi respinse, nefiind îndeplinite condițiile prevăzute de art. 304 Cod procedură civilă, pentru casarea sau modificarea sentinței atacate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :**

Respinge recursul declarat de recurenta pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov împotriva sentinței civile nr. 2006 pronunțată de Tribunalul Brașov – secția comercială și de contencios administrativ.

Fără cheltuieli de judecată.
IREVOCABILĂ.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 30 ianuarie 2007.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red.

Dact

Red inst. rec.